

1927 r. o regulacji i utrzymaniu wód spławnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 882) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrekcjom okręgowym dróg wodnych i państwowym zarządom wodnym, działającym na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 27 lipca 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o utworzeniu dyrekcji okręgowych dróg wodnych i podległych im organów (Dz.U.R.P. Nr 48, poz. 362), przekazuje się sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie żeglugi i spławu oraz inspekcję statków i innych obiektów pływających.

§ 2. Uprawnienia określone w § 1 nie dotyczą statków i obiektów pływających Wojsk Ochro-

ny Pogranicza oraz nie naruszają postanowień o kontroli granicznej w komunikacji rzecznej, zawartych w przepisach szczególnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

w z. *Leopold Gluck*

364

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW APROWIZACJI ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 września 1948 r.

o zniesieniu ograniczeń obrotu wyrobami cukierniczymi.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się rozporządzenie Ministrów Apropowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 305).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 7 października 1948 r.

Minister Apropowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

365

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 października 1948 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr 93, poz. 804) zarządzam, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia dotyczą kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Komornik pobiera za swe czynności opłatę oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 3. Osoba, której sąd przyznał prawo ubogich, wolna jest od uiszczenia komornikowi opłat i należności na pokrycie wydatków.

Skarb Państwa i podmioty prawne, za które działa Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, oraz osoby, których roszczenia pochodzą z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu alimentów, wolne są od uiszczenia tej części opłat, która przypada Skarbowi Państwa.

§ 4. Strona, która wnosi o podjęcie czynności, połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

Od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie opłat wolny jest Skarb Państwa, podmioty prawne, za które działa Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, oraz osoby, których roszczenia pochodzą z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu alimentów.

Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 5. Komornik nie podejmuje czynności, dopóki strona nie złoży zaliczki.

W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. Opłaty i wydatki, od których strona żądająca dokonania czynności była uwolniona lub których nie uiściła, komornik pobierze od dłużnika.

Opłaty i wydatki, nie uiszczone przez dłużnika, komornik wyegzekwuje od strony, która żądała wykonania czynności, chyba że służy jej uwolnienie (§ 3). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to podlega wykonaniu po jego uprawomocnieniu się w drodze egzekucji bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.

§ 7. Końcówki wszelkich należności zaokrągla się wzwyż do sumy złotych podzielnej przez pięć.

ROZDZIAŁ II.

Opłaty.

§ 8. Opłata jest stosunkowa lub stała.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia. Do wartości tej wlicza się odsetki, koszty i inne należności uboczne podlegające egzekucji wraz z roszczeniem.

W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość określa się sumą świadczeń za jeden rok. Jeżeli jednak chodzi o egzekucję tych świadczeń za czas krótszy niż rok, wartość stanowi suma podlegających egzekucji świadczeń.

§ 9. Cała opłata stosunkowa wynosi 2% wartości roszczenia obliczonego według przepisów paragrafu poprzedzającego, przy czym przy wymiarze opłaty każde rozpoczęte 100 zł tej wartości liczy się za całe.

Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 300 zł.

§ 10. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

- 1) za zajęcie ruchomości oraz za zajęcie wierzy-

telności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentów (art. 630);

- 2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości i praw majątkowych oraz za dokonanie sprzedaży ruchomości z wolnej ręki i w przypadku objęcia ruchomości przez wierzyciela (art. 616 i 617);

Opłatę za sprzedaż lub objęcie ruchomości przez wierzyciela pobiera się od uzyskanej ceny.

Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się choćby sprzedaż uznano za niedoszlą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny (art. 613).

Jeżeli czynność trwała ponad 2 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 200 zł.

§ 11. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych nie związanych z posiadaniem dokumentów, a w szczególności także za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego i wynagrodzeń;
- 2) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu (art. 630), jeżeli zajęcie nastąpiło przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1 i 641 § 1);
- 3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 537 § 2);
- 4) za opis zajętego prawa lub nie odebranych ruchomości (art. 634 i 817 § 3).

Jeżeli czynność wymieniona w pkt 2, 3 i 4 trwała ponad 2 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 200 zł.

§ 12. Czwartą część opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za wezwanie o zapłatę długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 654), nie więcej jednak niż 2.000 zł;
- 2) za dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości, nie mniej jednak niż 3.000 zł i nie więcej niż 15.000 zł;
- 3) za dokonanie sprzedaży nieruchomości przez publiczną licytację, nie więcej jednak niż 10.000 zł.

Opłatę od czynności wymienionej w pkt 3 wymierza się od ceny sprzedaży.

Jeżeli czynności wymienione w pkt 2 trwały więcej niż 3 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w kwocie 200 zł.

§ 13. Opłata stała wynosi:

- 1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność jego przy doręczeniu jest konieczna, a doręczenie stanowi samoistną czynność (np. doręczenia na wniosek towarzystw kredytowych) — 250 zł;

- 2) za wykonanie przymusu osobistego — 1.000 zł;
- 3) za odebranie dłużnikowi dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu sądowego lub na skład (art. 638, 650, 812, 813) — 1.000 zł;
- 4) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce — 300 zł;
- 5) za udział w usunięciu oporu (art. 820)—1.000 zł;

Jeżeli czynności wymienione w pkt 2 — 5 trwały ponad 2 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości 200 zł.

Za doręczenie dokonane do rąk przedstawiciela kilku uczestników, należy się opłata za jedno doręczenie.

§ 14. Opłata stała wynosi:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości i usunięcie z niej ruchomości:
 - a) co do nieruchomości ziemskich o obszarze:
 - do 3 ha — 500 zł,
 - ponad 3 ha do 5 ha — 700 zł,
 - ponad 5 ha do 8 ha — 1200 zł,
 - ponad 8 ha do 12 ha — 2000 zł,
 - ponad 12 ha do 15 ha — 3000 zł,
 - ponad 15 ha do 30 ha — 5000 zł
 i ponad 30 ha od każdego dalszych rozpoczętych 10 ha dodatkowo po 500 zł;
 - b) co do nieruchomości budynkowych położonych w miastach oraz nieruchomości fabrycznych i przemysłowych — według szacunku ubezpieczeniowego nieruchomości:
 - do 200.000 zł — 1000 zł
 - i ponad 200.000 zł od każdego rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po 30 zł;
 - c) co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych po 1000 zł od każdej izby składającej się na pomieszczenie przedsiębiorstwa;
 - d) co do placów budowlanych, położonych w miastach, o obszarze:
 - do 1000 m² — 1000 zł,
 - ponad 1000 m² do 2000 m² — 1500 zł
 - i ponad 2000 m² — 2000 zł;
- 2) za wprowadzenie zarządcy lub sekwestratora w zarząd nieruchomości lub przedsiębiorstwa — połowę opłat przewidzianych pod pkt 1 nie więcej jednak niż 2000 zł;
- 3) za dokonanie eksmisji z lokalu od każdej izby po 500 zł.

Jeżeli eksmisja połączona jest z opisem usuwanych rzeczy (§ 66 instrukcji dla komorników), opłatę zwiększa się o 100%.

Przy eksmisjach z lokali mieszkalnych, pomieszczeń pobocznych, jak: przedpokoje, alkowy, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, nie uwzględnia się przy wymiarze opłaty. Garaż, stajnia i inne pomieszczenia gospodarcze uważa się przy wymiarze opłaty za izbę.

Jeżeli czynności wymienione w pkt 1 i 2 trwały ponad 2 godziny, a czynności wymienione pod pkt 3 — ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo po 200 zł.

§ 15. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku lub jego części pobiera się opłatę stałą: za pierwszą godzinę czynności w wysokości 500 zł i za każdą następną godzinę w wysokości 200 zł.

§ 16. Za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci, bez dokonania jednocześnie spisu, pobiera się opłatę stałą w wysokości 300 zł od każdej opieczętowanej izby lub innego pomieszczenia.

§ 17. W sprawach nie objętych przepisami §§ 10—16 stosuje się przepisy § 15.

§ 18. Jeżeli czynność, dla której wykonania komornik przybył na miejsce jej dokonania, nie doszła do skutku z powodów uprzednio komornikowi nie znanych, należy się $\frac{1}{3}$ opłaty przypadającej od czynności, jaka miała być wykonana, najmniej jednak 200 zł i nie więcej niż 1000 zł.

ROZDZIAŁ III.

Wydatki.

§ 19. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych, jak wydatki: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia dokonywane przez organy sądowe i inne, za należności biegłych, koszty ogłoszeń w pismach, koszty przeniesienia, przechowania i ubezpieczenia ruchomości, należności osób przywołanych do czynności, opłaty za przejazd tramwajami i autobusami w związku z wykonywaniem czynności w siedzibie jego urzędu. Ponadto w przypadku dokonywania czynności poza jego siedzibą, służy komornikowi prawo do diet i kosztów przejazdu według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 20. Za doręczenia dokonane zamiast organów doręczających komornik pobiera wynagrodzenie w wysokości opłaty pocztowej za list polecony najniższej wagi za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

§ 21. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń i innych pism, które w postępowaniu egzekucyjnym winny być przez komornika sporządzone, komornik pobiera na rzecz swoją tytułem zwrotu wydatków ryczałt kancelaryjny.

§ 22. Ryczałt kancelaryjny wynosi:

- 1) od wniosku o wszczęcie egzekucji należności pieniężnych:
 - a) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych $\frac{1}{2}$ opłaty

stosunkowej, nie mniej jednak niż 300 zł i nie więcej niż 2000 zł;

b) przy egzekucji z nieruchomości — $\frac{1}{10}$ opłaty stosunkowej, nie mniej jednak niż 500 zł i nie więcej niż 1500 zł;

2) od wniosku o wyznaczenie terminu opisu i oszacowania nieruchomości — $\frac{1}{4}$ opłaty stosunkowej, nie mniej jednak niż 1000 zł i nie więcej niż 3000 zł;

3) od wniosku o wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych:

a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości — 1000 zł;

b) innych roszczeń niepieniężnych — 500 zł;

4) od wniosku o wykonanie zarządzenia tymczasowego co do zabezpieczenia roszczeń — połowę wynagrodzenia przewidzianego w pkt 1 lit. a;

5) od wniosku o podjęcie zawieszony lub wstrzymanej egzekucji — połowę wynagrodzenia przewidzianego pod pkt 1 — 4, zależnie od charakteru egzekucji.

Ryczałt kancelaryjny nie należy się, jeżeli wniosek z powodu braków formalnych lub niezłożenia opłaty albo zaliczki na opłaty nie mógł być załatwiony.

§ 23. Za przyjęcie od dłużnika lub od dłużnika zajętej wierzytelności sumy pieniężnej komornik pobiera przy sumie:

1) do 5.000 zł	— 30 zł
2) powyżej 5.000 zł do 10.000 zł	— 50 zł
3) powyżej 10.000 zł do 20.000 zł	— 100 zł
4) powyżej 20.000 zł	— 200 zł

§ 24. Za sporządzenie planu podziału sumy, uzyskanej przez egzekucję z ruchomości oraz z wierzytelności i innych praw majątkowych (art. 794 § 2), komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości połowy opłaty stosunkowej od tej części sumy, jaka przypada wierzytelności, nie mniej jednak niż 300 zł.

Jeżeli osoby interesowane umówiły się co do sposobu podziału sumy wyegzekwowanej (art. 793), komornik pobiera tytułem wynagrodzenia kwotę 150 zł niezależnie od wysokości tej sumy.

§ 25. Za sporządzenie wezwań i zawiadomień oraz innych pism, których sporządzenie jest konieczne w toku postępowania w sprawach objętych przepisami §§ 15—17 i 24, komornik pobiera zamiast ryczałtu kancelaryjnego wynagrodzenie w kwocie 40 zł za każdą choćby rozpoczętą stronicę pisma. Wezwania i zawiadomienia wysyłane w dwóch egzemplarzach za zwrotnym poświadczeniem odbioru uważa się za jedno pismo. Stronica pisma powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy, a każdy wiersz 45 liter.

§ 26. Nie pobiera się wynagrodzenia za sporządzenie zawiadomienia o pozostawieniu wniosku lub jakiegokolwiek pisma bez biegu oraz wezwań o uiszczenie opłaty lub wynagrodzenia albo zaliczki na nie.

§ 27. Za sporządzenie odpisów, wypisów, zaświadczeń i innych pism wydawanych na podstawie akt, na żądanie zainteresowanych osób, komornik pobiera wynagrodzenie w kwocie 50 zł za każdą choćby rozpoczętą stronicę wydanego dokumentu. Stronica winna liczyć 25 wierszy, a wiersz 45 liter.

W przypadku sporządzenia dokumentu piśmem maszynowym, wynagrodzenie podwyższa się o 50%.

§ 28. Jeżeli w czasie jednej podróży służbowej komornik wykonywa czynności w kilku sprawach, należą mu się diety i zwrot kosztów przejazdu tylko za jeden przejazd.

Diety i koszty przejazdu, pozostające w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w jednej miejscowości, dzieli się w równych częściach pomiędzy poszczególne sprawy.

Diety i koszty przejazdu, pozostające w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w różnych miejscowościach, dzieli się w stosunku do odległości tych miejscowości od siedziby komornika.

ROZDZIAŁ IV.

Opłaty i wydatki w sprawach egzekucyjnych wszczętych na polecenie sądu lub prokuratora.

§ 29. W sprawach egzekucji grzywien, kar pieniężnych i kosztów sądowych (art. VII przep. wpraw. prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym) stosuje się przepisy poprzedzające z następującymi zmianami:

- 1) komornik nie pobiera zaliczki na pokrycie opłaty i wydatków;
- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko jego wydatki pieniężne;
- 3) w przypadku przeprowadzenia egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych o roszczenia nie przewyższające 2.000 zł komornikowi należy się tylko ryczałt kancelaryjny w kwocie 100 zł i nie służy mu prawo do diet i zwrotu kosztów przejazdu.

§ 30. Za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży rzeczy skonfiskowanych w postępowaniu karnym oraz rzeczy nie odebranych komornik pobiera na rzecz swoją tylko wynagrodzenie w wysokości połowy opłaty stosunkowej od ceny sprzedażnej, nie mniej jednak niż 300 zł. Żadnych in-

nych opłat ani wynagrodzenia za tego rodzaju sprzedaże nie pobiera się.

ROZDZIAŁ V.

Przepisy końcowe.

§ 31. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przepisy tego rozporządzenia stosuje się do opłat i należności na pokrycie wydatków pobieranych po

tym dniu, chyba że na poczet tych opłat i należności już przed tym dniem pobrane zostały zaliczki.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po jego ogłoszeniu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 1947 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 114).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

366

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 października 1948 r.

w sprawie ksiąg notariuszów.

Na podstawie art. 122 prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 609) zarządzam, co następuje:

§ 1. Notariusze winni prowadzić księgi oznaczone w art. 116 prawa o notariacie według wzorów ustalonych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wpisy w księgach winny być dokonywane we właściwych rubrykach. Dane podlegające wpisaniu do księgi, dla których nie ma odpowiedniej rubryki, wciąga się w rubryce zapasowej, wpisując jednocześnie odpowiedni jej nagłówek, a w braku takiej rubryki w rubryce „uwagi“.

§ 3. Wynagrodzenie notariusza zapisuje się odpowiednio w repertorium lub w księdze protestów w wysokości określonej w taksie za czynności notariuszów. Jeżeli jednak notariusz wykonywa czynność z obniżeniem wysokości wynagrodzenia lub bezpłatnie (art. 34 pkt 6 prawa o notariacie), zapisuje się wynagrodzenie w wysokości ustalonej w uchwale rady notarialnej bądź czyni się wzmiankę o niepobraniu wynagrodzenia.

§ 4. Repertorium i księgę protestów prowadzi się według rocznych okresów kalendarzowych. Rubryki pobranych należności i wynagrodzenia notariusza sumuje się miesięcznie, przy czym pod sumą miesięczną należy wykazać poszczególne sumy dochodów budżetowych wpłaconych w danym miesiącu do kasy skarbowej z powołaniem się na odpowiednie pokwitowania oraz wprowadzić ogólną sumę miesięczną.

§ 5. Wszystkie przychody notariusza oraz jego wydatki związane z pełnieniem urzędu notariusza

winny być ujawnione w księdze przychodu i rozchodu bieżąco w porządku chronologicznym.

Do księgi tej zapisuje się po stronie przychodu sumy wynagrodzenia notariusza brutto z powołaniem się na odpowiednią pozycję repertorium lub księgi protestów, po stronie zaś rozchodu kwoty wydatków związanych z pełnieniem urzędu notariusza z powołaniem się na odpowiednie dowody.

Księgę przychodu i rozchodu prowadzi się według lat kalendarzowych. Wykazane w księdze wpływy i wydatki sumuje się co miesiąc za okres miesiąca kalendarzowego.

§ 6. Omyłki w księgach prostuje się przez zakreślenie błędnej treści zapisu czerwonym atramentem w ten sposób, aby zapis zakreślony można było odczytać, i wpisanie właściwej treści.

§ 7. Wszystkie księgi notariuszów powinny być trwale oprawione i zesznurowane, a strony ksiąg ponumerowane.

§ 8. Prócz ksiąg ustalonych w rozporządzeniu niniejszym notariusze obowiązani są prowadzić księgi i wykazy nakazane w przepisach szczególnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1933 r. w sprawie ksiąg notariuszów (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 764).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski